

Forfatter: Kristian Rørddam, 1860-1939

Titel: Udrag fra BREV TIL: Rørddam, Holger Frederik FRA: Rørddam, Hans Christian (1848-04-22)

Citation: Kristian Rørddam, 1860-1939: "Brevveksling og Dagbogsoptegnelser fra 1848-50 vedrørende Holger F. Rørddam", i *Brevveksling og Dagbogsoptegnelser fra 1848-50 vedrørende Holger F. Rørddam*, G. E. C. Gads Forlag, s. 23. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002354472-000-shoot-idm140619130802080.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Brevveksling og Dagbogsoptegnelser fra 1848-50 vedrørende Holger F. Rørddam

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

.... Jeg har med alvorlig Eftertanke overvejet Dit Ønske, Du har fremsat i Dit Brev, som jeg modtog igaar, med Hensyn til at deltage i Feldttoget i Slesvig. Jeg deler i Sandhed Din Iver og Lyst, som gjerne for Fædrelandets Velfærd og for Danmarks Selvstændighed og Ære — hvorom vi saa ofte med Begeistring have talt og sunget i fredelige Dage — vil opofre, hvad man kan, og vove Liv og Blod. Men man bør foretage en saadan Handling med rolig Overvejelse. Og herved har jeg dette at bemærke, saaledes som Sagerne endnu staae: Krigsministeren ynder slet ikke frivillige Krigere, og ønsker dem ikke. Jeg har med Forbavselse hørt det af hans egen Mund. Her er nemlig kommen til Byen mange unge Mennesker, Landmænd, Handelsbetjente etc., som med stor Begeistring og Iver søgte at komme i krigersk Virksomhed. De havde nemlig Alle forment at have læst en Opfordring til Frivillige, udstedt af Krigsministeriet. De ere komne her til Byen, fordi de tænkte, at her var det fastsatte Mødested. Nogle havde været ved Hovedquarteret, hvorfra de ere viste hertil Byen, men her i Byen var Intet gjort, aldeles Intet enten for at samle s. 24 Frivillige, eller øve dem i mindste Maade. Ingen vilde tage sig af dem, Ingen høre dem. Commandanten Oberst Kragh sagde : »Jeg veed Intet, gaa til Ahrenfeldt« (en Major fra Kjøbenhavn, som er kommen hertil forat exercere Recruter). Ahrenfeldt afviste dem haardt og med Grovhed: »I ere ikke indkaldte, jeg har nok og meer end nok i dem, jeg skal dressere etc« Jeg blev opmærksom paa Sagen, og jeg mærkede, at adskillige af de unge Mennesker kun havde lidt at leve af. Med flere andre forenede jeg mig derfor til at betale indtil videre for deres Logier. Nu kom Krigsministeren til Byen, fuld af Haab søgte jeg til ham, for at han skulde klare Sagen, men han svarede: »Jeg har ingen Opfordring udstedt, jeg veed intet derom. Disse Mennesker ville ikke lyde, de mene, at Krig er at løbe ud og skyde en Fjende«. Jeg replicerede: »De ere just komne med Iver og god Villie for at underkaste sig den militære Subordination, de have allerede sat sig i Bekostning, og ønske blot at blive brugte«. Han svarede omtrent: »Jeg kan ikke befatte mig med denne Detail, ville de underordnede Commandeurer antage nogle Frivillige, saa maa de. De kunne jo gaae til Major Ahrenfeldt«. Jeg: »Major A. svarer dem haardt, og vil ikke have med Frivillige at bestille«. Han: »Ja saa kan de lade dem stille istedetfor Rekruter«. Jeg : »Dermed kunne de ikke være tjente, thi saa ere de bundne til 8 Aars Tjeneste etc., de ville tjene Fædrelandet nu i Krigen«. Hermed omtrent endte Samtalen, for mig med megen Misfornøjelse. Den samme Stemning mod Frivillige er hos omtrent alle højere Officerer. — Af disse unge Mennesker, der vare komne hertil Staden, ere nogle paa Lykke og Fromme rejste til Armeen, en Del rejste hjem med Ærgrelse, nogle efter Underhandling traadte ind mellem Recruterne. Denne s. 25 min Beretning er factisk. Af denne min Erfaring er det nu min aldeles afgjorte Overbevisning, at hverken Du eller nogen af de Andre bør gaae til Armeen ¹). Jeg er overbevist om, at baade Ministeren og Armeens Commandeurer ville helst være frie for Eder, i det mindste er det vist, at det er Ministeren aldeles ligegyldigt, enten han faaer Frivillige eller ikke. — Fremdeles er der endnu ingen overhængende Nød, alt drives med Underhandlinger, jeg kan høre det af Kammerherre Bülow, som ligger i Quarteer hos os, hele Sagen vil gaae meget i Langdrag, og for at styre Troppernes Utaalmodighed, lader man dem derfor i disse Dage bevæges ved en pro forma Recognoscering.